

Nr 295.

Av herr **Karlsson, Gottfrid**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m.

Förslaget till förordning om kvarlåtenskapsskatt innehåller vissa bestämmelser om skatt för livförsäkring, till vilken förmånstagare insatts. Dessa bestämmelser synas på några punkter ha fått en formulering, som kan medföra icke avsedda konsekvenser.

Sålunda har en av remissinstanserna anfört följande exempel. En person tager vid 25 års ålder en livförsäkring med utbetalning vid dödsfall, dock senast vid 60 års ålder. Premiebetalningen skall fullgöras under kortare tid än 10 år. Förmånstagare insättes, till vilken försäkringssumman skall utbetalas vare sig den förfaller till betalning på grund av dödsfall eller på grund av att försäkringstagaren uppnår 60 års ålder.

Om försäkringstagaren avlider inom 10 år från försäkringens ikraftträdande, inträder enligt 21 § skyldighet att erlagga kvarlåtenskapsskatt för erlagda premier. Häremot finnes intet att erinra.

Om försäkringstagaren avlider senare men innan han uppnår 60 års ålder, föreligger enligt 21 § ej skattskyldighet. Även detta synes vara i sin ordning; skatteberedningen har motiverat sitt förslag i denna punkt med att det vore oskäligt att av dödsboet uttaga skatt för belopp, som frångått förmögenheten långt före dödsfallet.

Om försäkringstagaren upplever 60 års ålder, blir han däremot enligt 20 § skyldig att, då försäkringsbeloppet utbetalas till förmånstagaren, erlagga kvarlåtenskapsskatt för erlagda premier såsom för gåva. Denna bestämmelse synes helt omotiverad; skatteberedningens nyss omnämnda motiv för skattefrihet gäller ju i än högre grad i detta fall än i det närmast föregående. Departementschefen har ej heller upptagit den kritik, som ifrågavarande bestämmelse mött bland annat från försäkringsinspektionens sida, till bemötande.

Syftet med 20 § torde ha varit att skattelägga sådana utbetalningar under försäkringstagarens livstid, som äga rum mindre än 10 år efter försäkringens ikraftträdande, liksom 21 § skattelägger utbetalningar, som äga rum mindre än 10 år efter försäkringstagarens död. Paragrafen kan genom den nedan föreslagna omformuleringen få denna begränsade räckvidd.

I det sista stycket av förslaget till förordning om kvarlåtenskapsskatt föreskrives bland annat, att förordningen icke skall äga tillämpning beträffande gåva, därest gåvan blivit fullbordad »eller handling, innehållande giltig ut-

fästelse om gåva av lös egendom», överlämnats före den 1 januari 1948. Be-
träffande livförsäkring med förmånstagare göres motsvarande undantag endast
för den händelse *utbetalning* till förmånstagaren skett före nämnda dag.

Sistnämnda bestämmelse innebär en diskriminering av förmånstagarförvärv
jämförd med gåvoförvärv. Livförsäkringar, som utbetalas under de första 10
åren efter förordningens ikraftträdande, äro nämligen delvis grundade på pre-
miebetalning, verkställd före den 1 januari 1948. Likaväl som gåvor, verk-
ställda eller utlovade före denna dag, äro fria från kvarlåtenskapsskatt, bör
detta gälla *premier*, som erlagts före samma dag.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen för sin del ville, med ändring av Kungl. Maj:ts
förslag till förordning om kvarlåtenskapsskatt, besluta:

1) att 20 § första stycket skall erhålla följande lydelse:

»Har förmånstagare insatts till livförsäkring och är försäk-
ringens ägare svensk medborgare eller här i riket bosatt utlän-
ning, inträder under dennes livstid skyldighet att erlägga kvar-
låtenskapsskatt såsom för gåva, då på grund av försäkringsavtalet
utbetalning sker till förmånstagaren, dock endast om för försäk-
ringen erlagts premier till ett sammanlagt belopp överstigande
30 000 kronor och mindre än tio år förflutit från det premiebetal-
ningen påbörjats eller fullgjorts genom engångsbetalning.»

2) samt att sista meningen i förordningen skall erhålla följande
lydelse:

»Ej heller skall förordningen äga tillämpning beträffande liv-
försäkringspremier, som erlagts före ovannämnda dag.»

Stockholm den 10 maj 1947.

Gottfrid Karlsson.
